II

*(Icke-lagstiftningsakter)*

# INTERNATIONELLA AVTAL

## RÅDETS BESLUT

**av den 16 juni 2011**

**om undertecknande och ingående av avtalet mellan Europeiska unionen och den mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik om Europeiska unionens anslutning till fördraget om internationell järnvägstrafik (Cotif) av den 9 maj 1980, i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999**

**(Text av betydelse för EES)**

(2013/103/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91 jämförd med artikel 218.5 och 218.6 a v,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

(1) Utvecklingen av en driftskompatibel järnväg såväl inom unionen som mellan unionen och dess grannländer är en central del av den gemensamma transportpolitiken, som särskilt syftar till att skapa en bättre balans mellan de olika transportsätten.

(2) Unionen har exklusiv behörighet eller delar behörigheten med sina medlemsstater inom de områden som omfattas av fördraget om internationell järnvägstrafik (Cotif) av den 9 maj 1980, i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999 (nedan kallat *fördraget*).

(3) Enligt artikel 38 i fördraget tillåts unionen ansluta sig till fördraget och utöva sin behörighet.

(4) Kommissionen har på unionens vägnar förhandlat fram ett avtal (nedan kallat *avtalet*) med den mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik (nedan kallad *Otif*) om unionens anslutning till fördraget.

(5) Avtalet bör godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*

Avtalet mellan Europeiska unionen och den mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik om Europeiska unionens anslutning till fördraget om internationell järnvägstrafik (Cotif) av den 9 maj 1980, i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999, (nedan kallat *avtalet*) godkänns härmed på unionens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

*Artikel 2*

Vid undertecknandet av avtalet ska en förklaring, såsom framgår av bilaga I till detta beslut, avges av unionen angående utövandet av dess behörighet och en förklaring, såsom framgår av bilaga II till detta beslut, ska avges av unionen angående artikel 2 i avtalet.

*Artikel 3*

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse den eller de personer som ska ha rätt att underteckna avtalet med bindande verkan för unionen och att lämna de meddelanden som avses i artikel 2.

*Artikel 4*

Kommissionen ska företräda unionen vid Otifs möten.

*Artikel 5*

De interna ordningarna för att förbereda Otifs möten samt för representation och omröstning vid sådana möten framgår av bilaga III till detta beslut.

*Artikel 6*

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Luxemburg den 16 juni 2011.

*På rådets vägnar*
VÖLNER P.
*Ordförande*

*BILAGA I*

**EUROPEISKA UNIONENS FÖRKLARING OM UTÖVANDE AV BEHÖRIGHET**

Inom järnvägssektorn utövar Europeiska unionen (nedan kallad *unionen*) behörighet tillsammans med unionsmedlemsstaterna (nedan kallade *medlemsstaterna*) enligt artiklarna 90 och 91 jämförda med artiklarna 100.1, 171 och 172 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

I avdelning VI i EUF-fördraget fastställs unionens gemensamma transportpolitik och i avdelning XVI fastställs unionens bidrag till upprättandet och utvecklingen av transeuropeiska nät inom transportområdet.

Närmare bestämt fastställs i artikel 91 i avdelning VI i EUF-fördraget att unionen får anta

— gemensamma regler för internationella transporter till eller från en medlemsstats territorium eller genom en eller flera medlemsstaters territorier,

— de villkor under vilka utomlands hemmahörande transportföretag får utföra transporter i en medlemsstat,

— åtgärder för att förbättra transportsäkerheten,

— alla andra lämpliga bestämmelser.

Med avseende på transeuropeiska nät fastställs det närmare bestämt i artikel 171 i avdelning XVI i EUF-fördraget att unionen

— ska ställa upp en serie riktlinjer som omfattar mål, prioriteringar och huvudlinjer för de åtgärder som förutses när det gäller de transeuropeiska näten: i dessa riktlinjer ska projekt av gemensamt intresse preciseras,

— ska genomföra de åtgärder som kan visa sig nödvändiga för att säkerställa nätens driftskompatibilitet, särskilt när det gäller teknisk standardisering,

— kan stödja projekt av gemensamt intresse som stöds av medlemsstaterna och som preciseras i de riktlinjer som avses i första strecksatsen, särskilt genom genomförbarhetsstudier, lånegarantier eller räntesubventioner; unionen kan också genom sammanhållningsfonden bidra till finansieringen av särskilda infrastrukturprojekt på transportområdet inom medlemsstaterna.

På grundval av dessa två bestämmelser har unionen antagit ett stort antal rättsakter som är tillämpliga på järnvägstransport.

Enligt unionslagstiftningen har unionen erhållit exklusiv behörighet i frågor som avser järnvägstransport där fördraget om internationell järnvägstrafik (Cotif) av den 9 maj 1980, i dess ändrade lydelse enligt Vilniusprotokollet av den 3 juni 1999, (nedan kallat *fördraget*) eller rättsakter som antas enligt fördraget kan påverka eller ändra räckvidden för befintliga unionsbestämmelser.

Medlemsstaterna har ingen behörighet i ämnen som regleras i fördraget där unionen har exklusiv behörighet.

När det finns unionsregler som inte påverkas av fördraget eller rättsakter som antas med tillämpning av fördraget, delar unionen behörighet i frågor som rör fördraget med medlemsstaterna.

I tillägget till denna bilaga finns en förteckning över de relevanta unionsinstrument som är gällande vid tidpunkten för ingående av detta avtal. Omfattningen av den unionsbehörighet som följer av dessa texter måste bedömas på grundval av de specifika bestämmelserna i varje text, framför allt i vilken utsträckning som det fastställs gemensamma regler i bestämmelserna. Unionens behörighet är föremål för ständig utveckling. Inom ramen för fördraget om Europeiska unionen och EUF-fördraget får behöriga institutioner fatta beslut där man fastställer räckvidden för unionens behörighet. Unionen förbehåller sig därför rätten att ändra denna förklaring i enlighet med detta, utan att detta ska utgöra en nödvändig förutsättning för utövande av dess behörighet i frågor som omfattas av fördraget.

*Tillägg till bilaga I*

UNIONSINSTRUMENT SOM AVSER FRÅGOR SOM BEHANDLAS I FÖRDRAGET

Hittills har unionen utövat sin behörighet framför allt på grundval av följande unionsinstrument:

**LAGSTIFTNING OM EKONOMISKA FRÅGOR/MARKNADSTILLTRÄDE**

— Rådets förordning nr 11 om avskaffande av diskriminering såvitt avser fraktsatser och befordringsvillkor enligt artikel 79.3 i fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 52, 16.8.1960, s. 1121/60).

— Rådets direktiv 91/440/EEG av den 29 juli 1991 om utvecklingen av unionens järnvägar (EGT L 237, 24.8.1991, s. 25).

— Rådets direktiv 95/18/EG av den 19 juni 1995 om tillstånd för järnvägsföretag (EGT L 143, 27.6.1995, s. 70).

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/12/EG av 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av unionens järnvägar (EGT L 75, 15.3.2001, s. 1).

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/13/EG av 26 februari 2001 om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag (EGT L 75, 15.3.2001, s. 26).

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EGT L 75, 15.3.2001, s. 29).

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/51/EG av den 29 april 2004 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av unionens järnvägar (EUT L 164, 30.4.2004, s. 164, rättad version i EUT L 220, 21.6.2004, s. 58).

— Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (EUT L 315, 3.12.2007, s. 14).

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/58/EG av den 23 oktober 2007 om ändring av rådets direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av unionens järnvägar och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur (EUT L 315, 3.12.2007, s. 44).

**DRIFTSKOMPATIBILITETS- OCH SÄKERHETSLAGSTIFTNING**

— Rådets direktiv 96/48/EG av den 23 juli 1996 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg (EGT L 235, 17.9.1996, s. 6).

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG av den 19 mars 2001 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg (EGT L 110, 20.4.2001, s. 1).

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på unionens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EUT L 164, 30.4.2004, s. 44, rättad version i EUT L 220, 21.6.2004, s. 16).

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/50/EG av den 29 april 2004 om ändring av rådets direktiv 96/48/EG om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för höghastighetståg och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet för konventionella tåg (EUT L 164, 30.4.2004, s. 114, rättad version i EUT L 220, 21.6.2004, s. 40).

— Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 881/2004 av den 29 april 2004 om inrättande av en europeisk järnvägsbyrå (järnvägsbyråförordningen) (EUT L 164, 30.4.2004, s. 1, rättad version i EUT L 220, 21.6.2004, s. 3).

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG av den 23 oktober 2007 om behörighetsprövning av lokförare som framför lok och tåg på järnvägssystemet i gemenskapen (EUT L 315, 3.12.2007, s. 51).

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/57/EG av den 17 juni 2008 om driftskompatibiliteten hos järnvägssystemet inom gemenskapen (omarbetning) (EUT L 191, 18.7.2008, s. 1).

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/110/EG av den 16 december 2008 om ändring av direktiv 2004/49/EG om säkerhet på unionens järnvägar (järnvägssäkerhetsdirektivet) (EUT L 345, 23.12.2008, s. 62).

— Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1335/2008 av den 16 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 881/2004 om inrättande av en europeisk järnvägsbyrå (järnvägsbyråförordningen) (EUT L 354, 31.12.2008, s. 51).

— Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 913/2010 av den 22 september 2010 om ett europeiskt järnvägsnät för konkurrenskraftig godstrafik (EUT L 276, 20.10.2010, s. 22).

**ALLMÄN TRAFIKPLIKT**

— Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg 70 (EUT L 315, 3.12.2007, s. 1).

---

*BILAGA II*

**FÖRKLARING AV EUROPEISKA UNIONEN ANGÅENDE ARTIKEL 2 I AVTALET**

Med utttrycket ”som reglerar det berörda ämnesområdet” ska förstås att det är tillämpligt på ett särskilt fall som regleras av en bestämmelse i fördraget, inklusive dess tillägg, och som inte regleras av Europeiska unionens lagstiftning.

---

*BILAGA III*

**INTERN ORDNING FÖR RÅDET, MEDLEMSSTATERNA OCH KOMMISSIONEN I FÖRFARANDEN ENLIGT OTIF**

Med hänsyn till kravet på enhetlighet i unionens och dess medlemsstaters internationella representation i enlighet med fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och Europeiska unionens domstols rättspraxis och även i fasen avseende fullgörandet av internationella skyldigheter kommer rådet, medlemsstaterna och kommissionen att tillämpa följande interna ordning:

1. **Räckvidd**

Denna interna ordning kommer att vara tillämplig på alla möten i alla organ som Otif inrättar. Varje hänvisning till ett ”möte” i denna interna ordning innefattar i tillämpliga fall en hänvisning till andra förfaranden, såsom ett skriftligt förfarande.

2. **Samordningsförfarande**

2.1 För att förbereda alla Otifs möten, inklusive men inte begränsat till generalförsamlingens, administrativa kommitténs och andra kommittéers möten, kommer samordningsmöten att hållas

— i Bryssel i rådets behöriga arbetsgrupp (normalt arbetsgruppen för landtransporter) så tidigt som möjligt och så många gånger som är nödvändigt före Otif-mötet, och dessutom

— på plats, särskilt i början och vid behov under och i slutet av ett Otif-möte.

2.2 Under samordningsmötena ska man enas om ståndpunkter på endast unionens vägnar eller om relevant på unionens och dess medlemsstaters vägnar. Medlemsstaternas ståndpunkter i frågor som rör deras exklusiva behörighet kan bli föremål för samordning vid dessa möten, om medlemsstaterna samtycker till detta.

2.3 Vid samordningsmötena ska man besluta om utövandet av ansvar för uttalanden och omröstningar i samband med varje punkt på dagordningen för Otifs möten där ett uttalande kan göras eller en omröstning förväntas.

2.4 För att förbereda de samordningsmöten som avses i punkt 2.1, inklusive utkast till uttalanden och ståndpunktsdokument, kommer preliminära diskussioner vid behov att hållas i den behöriga kommitté som har inrättats enligt unionens relevanta lagstiftning på järnvägsområdet, enligt följande:

— Kommittén för transport av farligt gods för varor som omfattas av tillägg RID till fördraget. Om dessa punkter påverkar järnvägens driftskompatibilitet eller den gemensamma säkerhetsstrategi som utvecklas i enlighet med direktiv 2004/49/EG, bör kommittén för driftskompatibilitet och säkerhet också delta.

— Kommittén för utveckling av unionens järnvägar för punkter som omfattas av tilläggen A, B, D eller E till fördraget och för andra system med enhetlig lagstiftning utarbetade av Otif.

— Kommittén för järnvägsdriftskompatibilitet och säkerhet för punkter som omfattas av tillägg F eller G till fördraget.

2.5 Före varje möte i Otif kommer kommissionen att ge en indikation om vilka punkter på dagordningen som är föremål för unionssamordning och utarbeta utkast till uttalanden och ståndpunktsdokument som ska diskuteras under samordningsmötena.

2.6 Om kommissionen och medlemsstaterna under samordningsmötena inte kan enas om en gemensam ståndpunkt, bland annat på grund av oenighet om behörighetsfördelningen, kommer frågan att hänvisas till Ständiga representanternas kommitté och/eller rådet.

3. **Uttalanden och omröstning vid Otifs möten**

3.1 När en punkt på dagordningen rör frågor som faller under unionens exklusiva behörighet, ska kommissionen göra inlägg och rösta för unionen. Efter vederbörlig samordning kan medlemsstaterna också göra inlägg för att stödja och/eller utveckla unionens ståndpunkt.

3.2 När en punkt på dagordningen rör ärenden som faller under exklusiv nationell behörighet, ska medlemsstaterna göra inlägg och rösta.

3.3 När en punkt på dagordningen rör ärenden som innehåller frågor som faller under såväl nationell behörighet som unionens behörighet, ska ordförandeskapet och kommissionen formulera den gemensamma ståndpunkten. Efter vederbörlig samordning kan medlemsstaterna också göra inlägg för att stödja och/eller utveckla den gemensamma ståndpunkten. Medlemsstaterna eller kommissionen ska från fall till fall rösta på unionens och dess medlemsstaters vägnar i enlighet med den gemensamma ståndpunkten. Beslutet om vem som ska rösta ska fattas mot bakgrund av var den huvudsakliga behörigheten ligger (t.ex. antingen främst nationell behörighet eller främst unionsbehörighet).

3.4 När en punkt på dagordningen rör frågor som faller under såväl nationell behörighet som unionens behörighet och kommissionen och medlemsstaterna inte har kunnat enas om en gemensam ståndpunkt i enlighet med punkt 2.6, får medlemsstaterna och kommissionen göra inlägg och rösta i frågor som klart faller inom deras respektive behörighet.

3.5 I frågor där kommissionen och medlemsstaterna inte är eniga om behörighetsfördelningen eller där det inte har varit möjligt att uppnå den majoritet som krävs för en unionsståndpunkt, ska största möjliga ansträngningar göras för att klargöra situationen eller för att nå fram till en unionsståndpunkt. I avvaktan på detta och efter vederbörlig samordning ska medlemsstaterna och/eller kommissionen från fall till fall ha rätt att göra inlägg, på villkor att den uttalade ståndpunkten inte påverkar en framtida unionsståndpunkt, är samstämmig med unionspolitiken och tidigare unionsståndpunkter och stämmer överens med unionsrätten.

3.6 Företrädare för medlemsstaterna och kommissionen kan delta i de av Otifs arbetsgrupper som förbereder Otifs tekniska kommittéer, nämligen expertkommittén för järnvägsbefordran av farligt gods (RID) och kommittén för tekniska experter (TEC). Under deltagandet i dessa arbetsgrupper kan företrädarna för medlemsstaterna och kommissionen lämna tekniska bidrag och fullt ut delta i de tekniska diskussionerna på grundval av sina tekniska kunskaper. Dessa diskussioner är inte bindande för unionen.

Företrädare för medlemsstaterna och kommissionen ska göra kraftfulla insatser för att nå en gemensam inställning och försvara denna under diskussionerna i Otifs arbetsgrupper.

4. **Omprövning av denna ordning**

På medlemsstaternas eller kommissionens begäran kommer denna ordning att omprövas med beaktande av erfarenheterna av användningen.